

ikke som her nogen individuel Forsikring for den paagældende Arbejdsgiver og hans Arbejdere, hvad enten han nu selv vil løbe Riskoen eller tegne en Forsikring. Der er altsaa i den tyske Lov en tvungen Forsikring for Arbejdsgiverne og en fuldstændig forskellig Ordning, som navnlig ikke gaar ud paa Udredelse af Kapital, saaledes som efter den danske Lov, men derimod paa en Livrenteforsørgelse for den forulykkede Arbejder. Jeg tror, at det ikke er uden en vis Interesse at slaa fast, at hvad vi end kunne have hentet eller ønske at hente fra Tyskland — vor sociale Lovgivning have vi i alt Fald ikke derfra, thi i Tyskland findes der intet tilsvarende dertil, saa lidt som til det Lovforslag, vi have til Forhandling her i Dag.

Naar det ærede Medlem sagde, at efter min Tanke vilde de bemidlede og ubemidlede blive delte i to store Klasser her til Lands, saa er det ganske det modsatte af, hvad jeg ønsker. Nej, jeg vil netop ikke dele i bemidlede og ubemidlede, det vilde de tidligere Lovforslag i Firserne, og det vil i noget Omfang ogsaa det foreliggende Lovforslag, for saa vidt det tillægger de ikkevelhavende en større Ret end de velhavende, naar de naa Alderen. Nej, hvad jeg har taget Ordet for i Dag og tidligere, er en Ordning, i Henhold til hvilken de paagældende gøre, hvad de allerede nu gøre hver Dag, ogsaa i dette Forhold, nemlig, at de selv dele sig i bemidlede og ubemidlede, saaledes at den ene gaar derhen, hvor han synes, han hører hjemme, og den anden derhen, hvor han hører bedst til. Det er ganske det modsatte af, hvad det ærede Medlem sagde, at jeg havde udtalt. Jeg vil tværtimod lade Befolkningen staa som en Helhed og lade enhver benytte de Institutioner, der svare til hans Tarv, og med Hensyn til Indrettelsen af Institutionerne for de ubemidlede ønsker jeg at indrette dem saaledes, at de svare til de ubemidlede Tarv. Jeg tror, at det ærede Medlem vil indrømme mig, at der er betydelig Forskel mellem mine Tanker og det Udtryk, han gav dem.

Knudsen: Jeg skal ikke forlænge Diskussionen ved at indlade mig i en Debat med det ærede Medlem for Hjørring

Amt (T. Larsen), om Udgifterne til Alderdomsforsørgelsen kan betragtes som Tab for Samfundet eller ikke. Jeg skal kun bemærke, at det ærede Medlem ikke ubetinget betragtede en saadan Alderdomsforsørgelse som at være et Tab for Samfundet. Jeg kan ikke sympatisere med det ærede Medlems Tvangsforsikring, jeg betragter en Tvangsforsikring baade som uretfærdig og uigennemførlig.

Der er bleven sagt, at man ved Alderdomsforsørgelsesloven af 1891 hjalp dem, der intet havde, og dette Forslag gik saa ud paa at hjælpe dem, der kunde gøre noget for sig selv, Jeg kan ikke erkende, at Loven af 1891 har hjulpet dem, der intet havde; der er ved den gjort et Skridt fremad; men der er endnu store Mangler at afhjælpe. Staten har endnu ikke gjort, hvad den skal for at hjælpe dem, der ikke er i Stand til at bidrage selv til deres Alderdom. Det foreliggende Forslag gaar ud paa at hjælpe dem, der kan gøre noget for sig selv, men det kan paa den anden Side ogsaa komme til at skade dem, der ere særlig daarligt stillede. I § 4 bestemmes det, at, naar en Interessent, der staaar til Restance, ikke kan svare de forhøjede Bidrag, mister han sin Tilskudslivrente, som han ellers vilde faa. En saadan Mand vil maaske kun være i Stand til at opspare sig en Livrente paa 100 Kr., som han jo dog slet ikke kan leve af; og kommer han saa til Kommunen og forlanger Alderdomsunderstøttelsen, vil Kommunen sikkert ræsonnere saaledes, at han har allerede en Indtægt af 100 Kr., og Kommunen slipper da saa meget billigere. Den Opsparing, han har foretaget, er til Fordel for Kommunen og derigennem for Staten, hvorimod han paa Grund af Fattigdom mister den Tilskudslivrente, som de mere velstillede ville faa, fordi de have kunnet svare deres Bidrag til Punkt og Prikke; det er en Uretfærdighed ved det foreliggende Forslag, som jeg maa paapege, og som jeg anser for en meget stor Mangel ved det.

Saa sagde den ærede Ordfører for Forslagsstillerne, at der er et Sammenligningspunkt mellem dette Forslag og det, som jeg paa mit Partis Vegne tidligere har været Ordfører for her i Salen, idet en Sum, svarende til den, vi have nævnt i vort